

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/10/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3519010186
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3519010186.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a členov senátu JUDr. Mariána Dunčka a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom C. – D. C., E. XXX/XX, pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, prejednal na verejnom zasadnutí dňa 01. augusta 2023 odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 22. júla 2021, sp. zn. 1T/36/2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 22. júla 2021 sp. zn. 1T/36/2019 bol obžalovaný A. B. (ďalej len „obžalovaný“) uznaný za vinného z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 03.10.2016 v čase asi o 14:00 hod. v F. G. H. E. I. XXX/XX, vnikol do bytu č. 13 tak, že bez súhlasu a povolenia oprávneného užívateľa bytu J. K., si bližšie nezisteným spôsobom otvoril zamknuté vchodové dvere do bytu, vošiel dnu do bytu a z neho následne za pomoci ďalších nestotožnených osôb neoprávnene vysťahoval kompletne zariadenie predmetného bytu, patriace J. K., a to obývačkovú nábytkovú zostavu s vybavením (10 ks úžitková keramika, súprava sklenených pohárov, hodiny, knihy), skriňa so sekretárom s vybavením (3 sady súprav sklenených pohárov, porcelánový servis, knihy, hodiny), sedaciu súpravu (pohovka + 2 kreslá), stolíky – konferenčný stolík, stolík pod kvety (2ks), stolík pod televízor, bytové doplnky na stenách, stropné svietidlo, dve zlaté obrúčky, zlatý zásnubný prsteň, zlatú retiazku s krížikom, zlaté náušnice, zo spálne – nábytok – skriňu štvordverovú, manželskú posteľ, matrace, nočné stolíky, policu (1ks), stoličky (2ks), stropné svietidlo, vybavenie spálne – paplón (4ks), vankúše (2ks), prikrývky (3ks), posteľné povlečenie (2ks), plachty (2ks), mužské oblečenie, ostatné veci (vysávač, šijací stroj, bytové doplnky na polici a stene); z kuchyne – nábytok, kuchynský stôl, 4 stoličky, polica, stropné svietidlo, chladničku zn. CALEX, kuchynské náradie, z pracovného kútiku pracovné náradie so zverákom York, pričom časť zariadenia vyhádzal z balkóna toho bytu na ulicu a tak ich zničil a následne odviezol na neznáme miesto, čím vlastníkovi predmetných vecí J. K. spôsobil ich zničením škodu vo výške najmenej 2.310,- Eur.

Za tento trestný čin bol obžalovaný odsúdený podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j) Trestného zákona, § 37 písm. h) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona a § 41 ods. 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1(jeden) rok. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona okresný súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienenečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určil obžalovanému skúšobnú dobu na 18 (osemnásť) mesiacov.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, nakoľko proti nemu obžalovaný prostredníctvom obhajcu podal v zákonnej lehote odvolanie podľa § 306 a nasl. Trestného poriadku proti všetkým jeho výrokom. V odvolaní uviedol, že základnou otázkou pre posúdenie, či obžalovaný je páchatelom žalovaného trestného činu na skutkovom základe uvedenom v obžalobe je, či mal vedomosť o tom, že v byte niekto býva, či kľúče od bytu mu boli odovzdané a či L. D. ml. označil byt za vypratávaný. Podľa jeho názoru súd prvého stupňa z celého obsahu spisu účelovo povyberal len tie vyjadrenie svedkov, resp. dôkazy, ktoré boli v neprospech obžalovaného, ale absolútne sa nevysporiadal s vyjadreniami svedkov, resp. dôkazmi, ktoré boli v prospech obžalovaného. Ďalej poukázal na to, že obžalovaný mal s L. D. F. opakovane volať, pričom tento s ním nikdy nevolal. Napriek tomu, že obžalovaný, poškodený, svedok F. M. a aj zápisnica o odovzdaní predmetu dražby potvrdili, že L. D. ml. disponoval kľúčmi od bytu a že tieto odovzdal obžalovanému, súd prvého stupňa uzavrel, že obžalovanému kľúče nikdy neboli odovzdané. Súd prvého stupňa pritom nevysvetlil, ako by sa obžalovaný dostal k samotnému bytu (cez vstupné dreve od bytovky) a ani do samotného bytu (bez poškodenia zámku), keď žiadny zo zámkov nebol poškodený. Súd prvého stupňa sa absolútne nevysporiadal ani s predloženým čestným vyhlásením F. N. ako konateľa vydražiteľa, ktorý potvrdil, že obžalovaný sa v mene spoločnosti Midas real s. r. o. zúčastňoval na prevzatíach vydražených nehnuteľností a rokovaní pri výkupoch nehnuteľností, pričom ale obžalovaný sa žiadnym spôsobom nepodieľa na komunikácii a administratívnom spojení s dražbou nehnuteľností, nepreberá zásielky adresované spoločnosti Midas real s. r. o. a do dražobného procesu sa zapája až pri prevzatí vydražených nehnuteľností. Obžalovaný nemal prístup k listinám súvisiacim s dobrovoľnými dražbami, nakoľko tieto považuje spoločnosť Midas real s. r. o. za obchodné tajomstvo a tieto nie sú obžalovanému prístupné. Obžalovaný tak absolútne nemal prístup a ani nebol oboznámený ani so znaleckým posudkom, ani s notárskou zápisnicou a ani so žiadnymi fotkami. Napriek uvedenému súd prvého stupňa uzavrel, že obžalovaný mal z vyhotovených fotografií (ktoré ale obžalovaný nikdy nevidel) vedomosť, že v byte niekto býva. Keďže samosudca očividne nemal skúsenosti s tým, v akom stave sa nachádzajú nehnuteľnosti dražené na dobrovoľných dražbách, boli mu predložené fotografie, zápisnice, znalecké posudky a čestné vyhlásenie p. O., z ktorých vyplýva, že nie je nič neobvyklé a stáva sa bežne, že v nehnuteľnostiach, ktoré sú označené ich predchádzajúcimi vlastníkmi ako vypratávané a sú riadne odovzdané bývalým vlastníkom na základe preberacieho protokolu, sa nachádza nielen všetok nábytok, ale aj dokumenty, oblečenie, koberce, vybavenie kuchynských liniek, posteľ, elektrospotrebiče, prostriedky osobnej hygieny a podobne. Tieto veci sa v nich nachádzajú napriek tomu, že tieto nehnuteľnosti ich predchádzajúci vlastníci označia ako vypratávané. Pôvodní vlastníci si odnesú len zopár vecí, pričom všetko ostatné, čo nechcú, nechajú v odovzdávaných nehnuteľnostiach a tieto sú následne čistené ich vydražiteľom, resp. dohodnutou firmou /živnostníkom. Ak pôvodní vlastníci prejavia záujem o pomoc so sťahovaním, je im zabezpečená pomoc spočívajúca vo vynesení vecí, ich naložení na motorové vozidlo a odvoz na nimi zvolené miesto, čo je bežný postup pri všetkých nehnuteľnostiach. Samosudca pravdepodobne nikdy nekupoval byt po asociáloví, v dobrovoľnej dražbe, resp. takýto byt nikdy nevypratával a napriek tomu sa vyjadruje k tomu, čo si mal obžalovaný myslieť o tom, keď uvidel v byte, že tento je zariadený. Keď následne obžalovaný predložil zápisnice, znalecké posudky a fotografie, z ktorých bolo vidieť, že v bytoch označených ich vlastníkmi ako vypratávané sa často nachádza všetok nábytok, ale aj dokumenty, oblečenie, koberce, vybavenie kuchynských liniek, posteľ, elektrospotrebiče, prostriedky osobnej hygieny a podobne, tak uvedené samosudca označil ako nadbytočné a nesúvisiace s prejednávanou vecou a ich vykonanie odmietol. Napriek tomu, že obžalovaný nemal odkiaľ vedieť, že byt uživa poškodený, tak podľa samosudcu to obžalovaný vedel. Uvedené je pritom doslova absurdným, pričom ak vlastníci nehnuteľnosti túto predá, odovzdá novému vlastníkovi kľúče, tak nový vlastník sa nemá odkiaľ dozvedieť o tom, že v dome niekto býva, keď túto osobu v dome nenájde a pôvodný vlastník mu to zamlčí. Okrem toho, že sa bežne dražia nehnuteľnosti, ktoré sú plne vybavené, tak aj v prípade bežnej kúpy sa predávajú nehnuteľnosti ako stoja a ležia (osobitne pri predaji zdedených nehnuteľností). Napr. potencionálny záujemca by napr. prišiel na obhliadku, vlastník by mu byt ukázal a zamlčal, že v ňom býva jeho teta, následne by sa podpísala kúpna zmluva, previedla kúpna cena. Nový vlastník by ale nechcel vybavenie bytu, ale chcel by si ho prerobiť podľa seba, tak aby sa zbytočne nenarobil, objednal by si na vypratávanie firmu. Počas vypratávania alebo po ňom by ale prišla táto teta a povedala, že ona tam býva a mala tam osobné veci. Odkiaľ by to ale nový vlastník mal vedieť, keď mu to nik nepovedal? Rovnako je na mieste otázka, odkiaľ by obžalovaný mal vedieť, že v byte býva poškodený, keď mu to nik nepovedal, nemal ani len prístup k administratívnej časti dražby, nepreberal zásielky a to, že je byt užívaný niekým iným ako L. D. ml. tento neuviedol znalcovi, ani dražobníkovi a ani do zápisnice o odovzdaní predmetu dražby? Pokiaľ aj svedok J. uviedol, že sa mal od obžalovaného dozvedieť o tom, že sa snažili kontaktovať

poškodeného na mieste bytu, tak uvedené absolútne odmietame, a to z dôvodu, že obžalovaný nemal o existencii poškodeného žiadnu vedomosť. Zároveň obžalovaný nemal žiaden dôvod, aby sa vyvážal z Bratislavy do Myjavy a naspäť za poškodeným, o ktorého existencii nevedel. Samosudca ale počas celého konania vychádzal len z výpovedí L. D. ml., ktorý opakovane absolvoval rôzne liečenia, bol závislým od alkoholu a drog a preukázateľne opakovane klamal v celom trestnom konaní. Napriek tomu samosudca k tomuto svedkovi pristupoval nekriticky a jeho výpovede, aj keď v rozpore s dôkazmi, bral ako pravdivé. Na základe uvedeného nesúhlasíme s tvrdením súdu prvého stupňa, že obžalovaný vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený. Obžalovaný totiž nevedel, že v byte by mal niekto bývať, resp. že veci v byte nepatria len L. D. ml., ktorý ich tam nechal ako odpad. V prípade obžalovaného tak nie je možné hovoriť nielen o úmysle, ale ani o nedbanlivosti. Obžalovaný bol poslaný na prevzatie bežného vydraženého bytu a následne, keďže v tomto sa nachádzalo ešte vybavenie, ktoré jeho vlastník L. D. ml. nechcel, zabezpečil partiou robotníkov, aby za neho byt vyprázdnili. Uvedený byt sa v ničom neodlišoval od iných nehnuteľností, ktoré ich vlastníci odovzdali v plne vybavenom stave. Obžalovaný nekontroloval skrine, šuplíky a pod., či sa tam nenachádzajú nejaké cennosti, alebo listiny, ani si nebral žiadne oblečenie, nakoľko na uvedené nemal žiadny dôvod a nie je na to ani majetkovo odkázaný. Súd prvého stupňa taktiež nedostatočne (ak vôbec) aplikoval zásadu „in dubio pro reo,“ pričom do úvahy prichádzali 2 možné alternatívy konania a vnímania obžalovaného: Ak by bola pravda, čo uviedol L. D. ml. (ten, ktorý neustále klame a vyhýba sa zodpovednosti), že obžalovaný sa snažil poškodeného kontaktovať a teda mal vedomosť o tom, že byt užíva poškodený, tak prečo by potom obžalovaný byt vyprázdňoval, vyrábal si zbytočné náklady a vystavoval sa riziku trestného stíhania? Ved' sám poškodený uviedol, že on by sa z bytu vysťahoval aj sám. To akože si mal obžalovaný myslieť, že keď bude byt prázdny, tak poškodený sám odíde bez toho, aby napr. podal trestné oznámenie, alebo žalobu o náhradu škody? Uvedené by znamenalo, že obžalovaný chcel byť obvinený a odsúdený. Alebo je aj druhá možnosť, kedy obžalovaný prišiel pred bytový dom spolu s F. M. za dražobnú spoločnosť a L. D. ml. ako predchádzajúcim vlastníkom, tento prehlásil, že byt je vypratáný, L. D. ml. odovzdal mu kľúče a podpísal aj zápisnicu o odovzdaní predmetu dražby. Keď si následne obžalovaný kľúčmi od L. D. ml. otvoril vchodové dvere do bytového domu a následne aj od bytu, videl byt s nábytkom a nejakým zariadením, pričom to vyzeralo tak, ako by tam „niekto“ býval ale tento „niekto“ (L. D. ml.) mu pred malou chvíľou odovzdal vonku kľúče, odišiel preč a nechcel si z bytu nič zobrať. Na skrinách a iných veciach nebola visačka „POZOR, táto vec nepatrí L. D. ml.“ Pokiaľ sa v byte nachádzali aj nejaké cennosti alebo osobné doklady, tieto vo všeobecnosti nezvyknú byť vystavené v strede miestnosti, ale schované niekde v šuplíku alebo skrinke, pričom obžalovaný nemal dôvod celý byt prehľadávať. Opakovane uvádzame, že bývalý vlastník odovzdal obžalovanému kľúče a nepožadoval nič z bytu, tento dokonca označil za vypratáný. Pokiaľ by L. D. ml. oznámil dražobníkovi alebo obžalovanému, že byt užíva tretia osoba, uvedené by nepochybne bolo uvedené v zápisnici o odovzdaní predmetu dražby spolu s kontaktnými údajmi takejto osoby. Súd prvého stupňa sa ale vo svojom rozsudku vôbec nezaoberal druhou možnosťou, ktorá je reálna, logická a podporená výpoveďami dražobníka, poškodeného a aj obžalovaného spolu s listinami, ako aj skutočnosťou, že bez kľúčov by sa obžalovaný nemohol dostať ani len do vchodu. Namiesto toho súd prvého stupňa aplikoval len prvú možnosť, pričom túto potvrdzoval len L. D. ml, ten L. D. ml., ku ktorého dôveryhodnosti sme sa vyjadrovali. Súd prvého stupňa na jednej strane neuveril obžalovanému, ani svedkovi F. M. za dražobníka, ani samotnému poškodenému (ktorý potvrdil, že mu L. D. povedal, že má kľúče od predmetnej nehnuteľnosti a že tieto odovzdal obžalovanému a F. M.). Na druhej strane ale súd uveril len L. D. ml., ktorý poprel, že by odovzdal kľúče obžalovanému a ktorý tvrdil, že obžalovaný mal zháňať poškodeného, pričom v spise sa nenachádza jediný dôkaz o tom, že by ktokoľvek obžalovaného o existencii tretej osoby užívajúcej byt informoval a uvedené nebolo uvedené ani v znaleckom posudku, ani v zápisnici o odovzdaní predmetu dražby a ani v notárskej zápisnici o priebehu dražby. O existencii poškodeného a jeho užívaní bytu nevedel: a) znalec, ktorý byt ohodnocoval, je profesionál v jeho odbore a ak by to vedel, musel by to uviesť v znaleckom posudku, b) nevedel o ňom dražobník, ktorý je tiež profesionálom a neuviedol to ani v dražobnom oznámení ani v zápisnici o odovzdaní predmetu dražby, c) nevedel o tom ani notár osvedčujúci priebeh dobrovoľnej dražby. Ale podľa názoru súdu prvého stupňa o tom mal vedieť obžalovaný, ktorému to nikto nepovedal, nevyplývalo to z jediného dokumentu. V praxi obžalovaného nie je nič mimoriadne, že sa ako vypratáné odovzdávajú aj zariadené nehnuteľnosti, kde si ich vlastníci nič z nich nezoberú, o čom sme predložili aj dôkazy, ktoré ale súd prvého stupňa nevykonával. Ďalej zdôraznil, že napriek tomu, že si poškodený neuplatňuje voči obžalovanému žiadnu škodu, necíti sa byť poškodeným zo strany obžalovaného, ale cíti sa byť poškodeným zo strany L. D. ml., tak OČTK a súd ho doslova tlačia do toho, aby bol poškodený obžalovaným, aby mu vznikla ujma zo strany obžalovaného. Uvedené je obdobné, ako keby bolo predmetom konania ublíženie na zdraví, poškodený

by označil osobu A ako útočníka a osobu B ako toho, kto išiel okolo a poškodeného ošetroval, ale OČTK a súd povedia poškodenému, že nie je poškodený osobou A, ale osobou B. Mal za to, že výsledky dokazovania vykonaného pred súdom nevznikajú jednoznačne a nie je tu úplne ucelená reťaz tak priamych ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých by sa mohol vyvodit' bezpečný záver, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania obžalovaného, treba obžalovaného oslobodiť spod obžaloby. Záverom navrhol, aby Krajský súd v Trenčíne zrušil napadnutý rozsudok vo vzťahu ku všetkým výrokom a aby oslobodil obžalovaného spod obžaloby v celom rozsahu. Obžalovaný následne doplnil odvolanie, v ktorom uviedol, že aktuálnou vlastníčkou predmetného bytu je F. C. C. a predmetný byt kúpila priamo od vydražiteľa spoločnosti Midas real, s. r. o., pričom ju kontaktoval telefonicky a p. C. súhlasila s tým, aby sa nahrával ich telefonický rozhovor. Z odpovedí p. C. je zrejmé, že keď kupovala predmetný byt, tak jej realitný maklér p. F. za prítomnosti nejakého pána z Midas real, s. r. o. odovzdali zväzok kľúčov, na ktorom bol okrem kľúča od bytu aj kľúč od vchodu do bytového domu, kľúč od oddelenej a zamrežovanej časti na chodbe, kľúč od miestnosti vedľa výťahu a kľúč od pivnice. Nakoľko sa jednalo o byt, tak je zrejmé, že nešlo o odovzdanie len jedného kľúča od bytu, ale predmetom odovzdania museli byť minimálne 3 kľúče, a to kľúč od bytu, pivnice a kľúč od hlavného vchodu k bytovému domu, pričom súd prvého stupňa sa vo svojom rozsudku nevysporiadal ani len okrajovo s tým, ako by sa obžalovaný dostal cez vchodové dvere od bytového domu k samotnému bytu, keď by mu L. D. ml. neodovzdal predmetné kľúče. Žiaden zo svedkov, ktorí vypovedali, teda ani obyvatelia toho istého domu neuvádzali, že by boli menené kľúče či už od vchodu, alebo od predmetných 2 miestností/častí. Ak by aj obžalovaný vymenil zámky na byte a pivnici, tak týmito ďalšími 3 kľúčmi by obžalovaný nemohol disponovať, jedine že by mu ich odovzdal L. D. ml., čo tento potvrdil aj v zápisnici o odovzdaní predmetu dobrovoľnej dražby a čo vyhlásil aj pred poškodeným. Teda je zrejmé, že L. D. ml. odovzdal dobrovoľne obžalovanému kľúče od bytu spolu s kľúčmi od vchodu do bytového domu, pivnice a 2 spoločných priestorov. L. D. ml. rovnako uviedol, že byt je vypratáný a preto pokiaľ týmto jeho konaním vznikla poškodenému akákoľvek ujma, mala by byť vyvolená trestnoprávna zodpovednosť voči L. D. ml. a nie voči obžalovanému.

K odvolaniu obžalovaného sa písomne vyjadril prokurátor, ktorý uviedol, že námietky obžalovaného považuje za neopodstatnené, ide v podstate o obdobné námietky, aké uvádzal obžalovaný v doterajšom priebehu súdneho konania, s ktorými sa súd prvého stupňa zaoberal a aj sa s nimi dostatočne vysporiadal. Vina obžalovaného bola dokazovaním vykonaným na hlavnom pojednávaní dostatočne preukázaná. Obžalovaný je usvedčovaný ako výpoveďou poškodeného K., tak aj výpoveďami svedkov D. F., D. st., P., či svedka J.. Súd správne vyhodnotil vykonané dôkazy a preto dospel k správne mu záveru, že skutok sa stal, dopustil sa ho obžalovaný a že ním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu, pre ktorý bola podaná obžaloba. K námietkam obhajoby ohľadne kľúčov uviedol, že poškodený K. jasne uviedol, že mal len 3 kľúče od bytu, pričom dva mal on a jeden nechal odložený, aby sa k nemu dalo dostať, ale o mieste, kde bol schovaný, vedel len svedok P. Zároveň svedok P. uviedol, že po skutku tento schovaný kľúč bol na svojom mieste. Je teda zrejmé, že žiaden kľúč nemohol byť odovzdaný a obžalovaný sa ani nemohol dostať do bytu za použitia pravého kľúča. Tvrdenia svedkov D. preto potvrdzujú aj výpovede poškodeného aj svedka P.. Ďalej poukázal na to, že podľa výpovede obžalovaného z prípravného konania, obžalovaný si skontroloval nehnuteľnosť, pričom kľúč, ktorý mal dostať, mu pasoval do zámku. O pár dní neskôr sa mal vrátiť na miesto a kľúč mu už nepasoval. To znamená, že v priebehu pár dní v čase pred vypratáním nehnuteľnosti musel byť zámok vymenený. O vymenení zámku ale žiaden zo svedkov nikdy nehovoril a aj samotná obhajoba v podstate akceptovala, že poškodený K. nemal o odovzdaní bytu svedkom D. ml. vedomosť. Ak by sa skutok mal odohrať tak, ako to uviedol obžalovaný, muselo by ísť o spiknutie a krivé svedectvá v podstate všetkých svedkov obžaloby, vrátane poškodeného K. či svedka P., nie len svedkov D.. Ďalej uviedol, že z výpovede svedka poškodeného K., ale podporne aj svedka P. vyplýva, že svedok D. ml. nedisponoval žiadnymi kľúčmi od bytu poškodeného. Poškodený navyše tvrdil, že svedok D. ml. nikdy žiadne kľúče nedal ani nepožičal, nemal na to ani dôvod. Navyše svedok D. ml. a rovnako aj jeho otec na hlavnom pojednávaní vyvrátil tvrdenia obžalovaného či svedka M.. Ohľadne spochybňovania subjektívnej stránky uviedol, že v tomto prípade bol byt nielen plne zariadený nábytkom, ktorý bol aj podľa posudku v dobrom stave, ale nachádzali sa tu aj cennosti a veci osobnej povahy. Najmä v prípade cenností ako šperkov je skutočne nemožné uveriť, že je bežné, aby byty, ktoré sa vydražia z dôvodu prebiehajúcich exekučných konaní, sú odovzdávané ich nemajetnými vlastníkmi aj s hodnotnými vecami ako zlatými prsteňmi či retiazkami a funkčnou elektronikou. Záverom navrhol, aby krajský súd odvolanie obžalovaného v zmysle § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu konaného dňa 01.08.2023 obhajca ani obžalovaný netrvali na vykonaní ďalších dôkazov napriek tomu, že v podanom odvolaní navrhli doplnenie dokazovania.

V konečnom návrhu prokurátorka krajskej prokuratúry poukázala na zákonný a správny rozsudok súdu prvého stupňa vo všetkých jeho smeroch a aj s poukazom na vyjadrenie prokurátora okresnej prokuratúry, s ktorým sa stotožnila, navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné podľa § 319 Trestného poriadku.

Obhajca obžalovaného v konečnom návrhu poukázal na predsedom senátu doslovne prečítané odvolacie námietky v ich písomných vyhotoveniach a s poukazom na ne navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a aby obžalovaného oslobodil spod obžaloby.

Obžalovaný v konečnom návrhu poukázal na predsedom senátu prečítané odvolacie námietky odôvodnené prostredníctvom jeho obhajcu i na konečný návrh svojho dnešného obhajcu a zdôraznil, že samotný poškodený K. sa necíti byť poškodený vo vzťahu k jeho osobe a ten, ktorý trestné oznámenie podal, ho chcel aj následne vziať späť, len to už nešlo a žiadal o oslobodenie spod obžaloby.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, na verejnom zasadnutí dňa 01. augusta 2023 preskúmal podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku o vine a treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom neopomenul skúmať, či vec neobsahuje chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní kontradiktórnym spôsobom všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 12 Trestného poriadku a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Okresný súd svoje skutkové zistenia správne oprel predovšetkým o svedecké výpovede L. D. ml., L. D. E., Q. P., F. P. M., K. F. J., o výpoveď poškodeného J. K., listinné dôkazy: oznámenie o začatí výkonu záložného práva, výzvu na umožnenie vykonania obhliadky a ohodnotenia predmetu dražby, oznámenie o dobrovoľnej dražbe, notársku zápisnicu spísanú na notárskom úrade L. L. M. zo dňa 04. 08. 2016 č. N10662/2016, NZ 29962/2016, NCRIs30879/2016, oznámenie o začatí výkonu záložného práva, výzvu na umožnenie vykonania obhliadky a ohodnotenia predmetu dražby zo dňa 25. 04. 2016. Svedecké výpovede si vzájomne neodporujú a vyplýva z nich, že obžalovaný nemohol mať k dispozícii kľúče od predmetného bytu. Rovnako tak bolo svedeckými výpoveďami preukázané, že poškodený oprávnenne užíval byt a platil aj náklady spojené s jeho užívaním a že obžalovaný vedel, že v byte niekto býva a že je riadne užívaný a zariadený. Obžalovaný mal vedomosť o tom, že byt niekto užíva aj z iných zdrojov a aj z fotografií predmetného bytu, z ktorých je zrejmé, že byt bol riadne zariadený a spôsobilý na bežné užívanie. Preto je dôvodný záver okresného súdu, že obžalovaný do bytu vnikol neoprávnené, pričom musel do bytu vniknúť nedovoleným prekonaním uzamknutia, nakoľko aj sám v prípravnom konaní uviedol, že kľúče, ktoré mu mali byť odovzdané „nepasovali,“ teda nebolo možné nimi otvoriť dreve predmetného bytu. O vierohodnosti svedeckých výpovedí a listinných dôkazov, na ktoré v napadnutom rozsudku súd prvého stupňa poukázal, nie sú žiadne pochybnosti a rovnako ani o zákonom spôsobe ich vykonania. Svoje skutkové zistenia súd podrobne, vecne správne a presvedčivo odôvodnil v napadnutom rozsudku a na ich podklade dôvodne neakceptoval obhajobné tvrdenia obžalovaného, pretože boli v rozpore s ostatnými vo veci vykonanými dôkazmi.

Vo vzťahu k výroku o vine odvolací súd nemal žiadne pochybnosti o jeho dôvodnosti, keďže tento vyplynul z vykonaného dokazovania a teda je správny a zákonný. Krajský súd v prvom rade konštatuje, že okresný súd vykonal všetky dôkazy potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie. Vykonané dôkazy následne okresný súd v súlade s ustanovením § 2 odsek 12 Trestného poriadku vyhodnotil individuálne, ako aj v ich súhrne a dospel k správne záveru o vine obžalovaného. V odôvodnení napadnutého rozsudku v zmysle § 168 ods. 1 Trestného poriadku uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a rozviedol právne úvahy, ktorými sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporovali. Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé,

ako sa okresný súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona.

Odvolačný súd po preskúmaní veci vzhľadom na uvedené dôvody dospel k rovnakým skutkovým zisteniam ako okresný súd, pretože dôkazy, ktoré vykonal okresný súd, na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku a o vierohodnosti ktorých nie sú žiadne pochybnosti, vytvárajú ucelenú reťaz dôkazov, ktorými bolo jednoznačne a spoľahlivo preukázané, že sa žalovaný skutok stal a že ho spáchal obžalovaný. Odvolacie námietky obžalovaného vo vzťahu ku skutkovým zisteniam nepovažoval preto za dôvodné a neakceptoval ich.

Pochybenie zo strany okresného súdu nezistil odvolací súd ani vo výroku o treste odňatia slobody. Úhrnný trest odňatia slobody uložený obžalovanému v zákonom upravenej hranici trestnej sadzby v rozmedzí 1 až 5 rokov za prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, ktorý je vo vzťahu k prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona prísnejšie trestný, vo výmere 1 roka, teda na dolnej hranici trestnej sadzby, s podmieneným odkladom so skúšobnou dobou v trvaní 18 mesiacov, aj podľa záverov odvolacieho súdu zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre ukladanie trestov v zmysle § 34 ods. 1, ods. 3 a ods. 4 a § 41 ods. 1 Trestného zákona a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaných trestných činov i zistené pomery obžalovaného, pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom takto uložený trest je súčasne dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou. Okresný súd správne zistil pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností, kedy vzhliadol jednu priťažujúcu (§ 37 písm. h/ Trestného zákona) - spáchal viac trestných činov) a rovnako tak jednu poľahčujúcu okolnosť (§ 36 písm. j/ Trestného zákona) - viedol pred spáchaním trestného činu usporiadaný život, taktiež poukázal na priestupkovú históriu obžalovaného, avšak vzhľadom na charakter a druh spáchaných priestupkov, kedy sa jednalo predovšetkým o priestupky na úseku dopravy, na tieto v celkovom hodnotení obžalovaného neprihliadal.

So zreteľom na uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci a v súlade so zákonom, preto odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov tri ku nule (3:0).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.